

Historische Kring Eemnes

juni 2003 jaargang 25, nr. 2

Verschijnt viermaal per jaar

Bestuur

Voorzitter	mw. L. v. Eijle	Geuzenweg 284, Hilversum
Vice-voorzitter	H. v. Hees	Kerkstraat 15
Secretaris	R. v.d. Schaaf	Hasselaarlaan 46
Penningmeester	J. Frantsen	Streefoordlaan 4

Leden

R. Ruizendaal	Laarderweg 31
mw. M. v.d. Schaal	Watersnip 14
J. v. Wijk	Raadhuislaan 39
J. J. Smids	Graanoogst 3

Contributie H.K.E. € 14,00 per jaar, exclusief porto-kosten € 4,50.
Girorekening nr. 2080362

Losse nummers kwartaalboekje € 4,55 exclusief € 1,20 porto-kosten.

Ledenadministratie, adreswijzigingen en verkoop losse nummers:	B. van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, tel. 5314689
---	--

Redactie	J.J. Smids, 5387572
Typewerk en correctie	M. Achthoven, B. van Wijk-Blom
Opmaak	H. v. Gelder, J.J. Smids

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie.

Zie voor HKE-actueel op internet:
www.regioplaza.nl + Verenigingen Plaza + Cultuur

Doel van de vereniging is bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

HKE-33

Inhoud

Werkgroepen / Oudheidkamer	35
Tentoonstelling: Leven langs de Eem	37
Koninklijke onderscheiding voor Henk van Hees	38
De ramp: Overstromingen in Nederland (<i>Wim Fecken</i>)	40
Oude boerderijen geïnventariseerd (<i>Rom van der Schaaf</i>)	44
Interview met Teus Blom (<i>Hennie Bouma</i>)	53
Aanbiedingen Oudheidkamer	64
2004: Historische Kring Eennes 25 jaar	66
Nogmaals: Eemnesser dialect	68
Geknipt: Noodlanding in de polder (1923)	69
Wie doet er mee? Wie weet er van?	71
Schenken HKE / Inlevering kopij	72

Van de redactie

“Leven langs de Eem” is de titel van de tentoonstelling die *Mary v. d. Schaaf* in de Oudheidkamer heeft ingericht. Industriële bedrijvigheid, transport en vruchtbare gronden waren en zijn de kenmerken van het gebied rond de Eem.

Dit jaar hebben we herdacht dat 50 jaar geleden Nederland getroffen werd door een watersnood. In dit kader brengt *Wim Fecken* de ramp van 1775 ter sprake, die het gebied langs de Eem trof.

2003 is het jaar van de boerderij. Leden van de HKE inventariseerden panden van voor 1940. Het verslag niet makkelijk leesbaar, maar zeker de moeite waard er de nodige aandacht aan te besteden.

In een interview met Teus Blom schetst *Hennie Bouma* een Eemnesser die (volgens hem zelf) eigenlijk

te snel aan een vrouw bleef hangen. Een gezellig verhaal over een tevreden mens. Een aanrader om te lezen.

Wanneer je in aanmerking voor een koninklijke onderscheiding komt, is dat vaak als je loopbaan en/of activiteiten ten einde zijn. In Henk van Hees treffen we iemand die nog voluit op veel terreinen bezig is. Een terechte erkenning voor zijn ongebreidelde inzet voor mensen in arme landen en de Eemnesser gemeenschap.

25 jaar geleden liet Jan Out weten dat een historische kring in Eemnes niet misplaatst zou zijn. Een jaar later was het zo ver. Hoe u actief kunt deelnemen aan het jubileumfeest leest u eveneens in dit nummer.

Joop Smids

Werkgroepen

Monumenten	M. Beel	Plantsoen 9	5313290
Biblio/topografie	P. Kaarsgaren	Willemserf 78	5386676
Genealogie	H. v. Hees	Kerkstraat 15	5389849
Recent Verleden	A. den. Boer	Aartseveen 32	5389297
Klederdracht Eem-			
en Gooiland	J. Eggenkamp	Laarderweg 2	5387265
Tentoonstelling	M. v.d. Schaal	Watersnip14	5317093

Oudheidkamer

Oudheidkamer Eemnes
Raadhuislaan 2a
Telefoon 035 - 5382375

Geopend:
zaterdag van 14.00 - 16.00 uur
Toegang gratis

Voor veel Eemnessers is dit pontje nog een bekend beeld. Foto ca 1950, gezien vanaf Eemdijk. (ansicht van uitg. Fa. J.Hartog te Eemdijk; uit archief J.Kleinhoven)

Tegenwoordig is waterrecreatie op de Eem belangrijk geworden (foto door J.Elsinga in 1993)

Leven langs de Eem

In de Oudheidkamer is sedert eind april weer een nieuwe tentoonstelling ingericht. Kaarten, foto's en beschrijvingen tonen het verleden van de Eem en veel bedrijvigheid er om heen. Zoals u kunt zien, was de Eem eeuwen lang een levensader voor het gebied tot aan Amersfoort.

De enige volledig Nederlandse rivier

Slechts weinig mensen realiseren zich, dat de Eem de enige rivier is waar geen water uit Duitsland of België stroomt. De Eem wordt gevoed door beken en beekjes, die op de Veluwe hun loop beginnen. De Luntersebeek, de Modderbeek, de Barneveldsebeek, de Flierbeek en de Hoevelakense beek zijn wel de voornaamste. Zij voeren het oppervlaktewater af van de westelijke flank van de Veluwe hoogvlakte en vinden elkaar tenslotte in de vallei die de Amersfoortse berg scheidt van de Hooglandse heuvels. Vanaf de Koppelpoort in Amersfoort is de stroom een rivier en wordt hij Eem genoemd. De oudste tekst waarin de Eem wordt genoemd is van het jaar 777. Karel de Grote schenkt dan aan de Bisschop van Utrecht een "villa", die is gelegen aan de rivier Hemi (Eem), met aan weerszijden bossen, die op koninklijk bevel tot wildpark worden verklaard.

Economische betekenis

Vanaf de 13^e eeuw is de betekenis

als transportweg bekend. In die tijd ontstond het kerkdorpje Ter Eem (Eembrugge), dat later is overvleugeld door Eemnes. Op de tentoonstelling staat een maquette van "Huis ter Eem". In 1555 verplichtte Karel V aan alle plaatsen aan de Eem om door uitbaggering de diepte bij te houden. Deze plicht betrof negen plaatsen, waaronder ook de iets verder van de Eem gelegen plaatsen Woudenberg, Bunschoten, Eemnes-Buiten en Eemnes-Binnen. Elke plaats moest een aantal mensen leveren die de uitbaggering voor hun rekening namen. In de 18^e eeuw ontstond er industrie langs de Eem, zoals de glasblazerijen te Isselt, de productie van flessen voor de industrie te Baarn en de kalkbranderijen te Soest en Baarn. Verder werden er stro, turf en andere materialen van Amersfoort naar Amsterdam vervoerd en omgekeerd. Zelfs het bouw materiaal van het Sint Jan ziekenhuis en de Sint Jansbasiliek in Laren werd in de twintiger jaren via de Eem en de haven van Eemnes naar Laren vervoerd. In de 20^e eeuw werd de recreatie op en bij de Eem belangrijk.

De tentoonstelling in de Oudheidkamer is nog te zien t/m oktober 2003: elke zaterdagmiddag van 14.00 tot 16.00 uur.

Rom van der Schaaf - secretaris

Een historisch moment in eigen Kring

Op 29 april jongstleden heeft onze vice-voorzitter Henk van Hees een Koninklijke onderscheiding gekregen. Hij werd naar het gemeentehuis gelokt met de vraag of hij wilde komen kijken naar een doos met foto's, die misschien interessant zouden kunnen zijn voor onze Historische Kring. Met zo'n verzoek kun je Henk natuurlijk op elke gewenste plek krijgen!

Dat hij niets vermoedde bleek uit het feit, dat hij in zijn gewone trui kwam binnen lopen.

Volledig verrast trof hij in de Raadzaal naast het college van Burgemeester en Wethouders ook circa 50 belangstellenden aan, familie, vrienden en mede actievelingen uit de werkgroepen en besturen, waar-

in hij – soms al tientallen jaren - actief is.

Burgemeester Bijl nam in zijn toespraak Sinterklaas als uitgangspunt. Hij memoreerde onder andere, dat Henk altijd de tijd neemt voor iedereen, die op zijn pad komt, of het nu kinderen of volwassenen zijn. Hij prees Henk's trouw aan de groepen mensen, waar hij zich voor inzet en noemde met nadruk de brede spreiding: van Vietnamese bootvluchtelingen tot Poolse kinderen, van de polderloop voor Pater van Wegen tot de Historische Kring en het boek "Eemnessers door de eeuwen heen".

Uiteindelijk speldde hij Henk (die inmiddels zijn nette jasje aangereikt had gekregen) de onderscheiding op, zodat die nu Lid is in de Orde van Oranje Nassau.

Henk was diep onder de indruk, maar niet sprakeloos: met zijn bekende welsprekendheid reageerde hij uitgebreid op de speech van burgemeester Bijl.

Daarna werd hij door alle aanwezigen hartelijk gefeliciteerd en werd, namens de Koningin, op hem een toast uitgebracht.

Als bestuur van HKE zijn we trots op de eer, die "onze" Henk ten deel is gevallen. Hij is immers *de* vraagbaak voor de geschiedenis van Eemnes en boegbeeld van de HKE. We hopen, dat hij dat nog lang blijft!

Livia van Eijle
Voorzitter HKE

De ramp

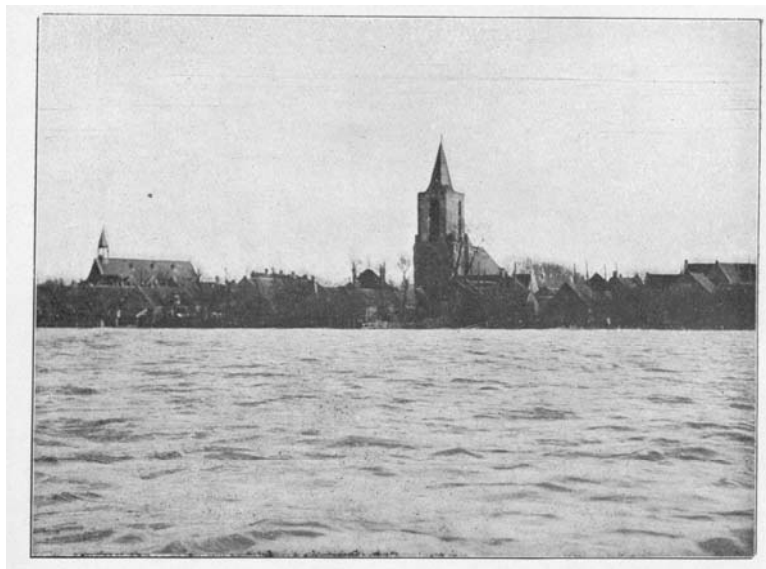
Dit jaar is het vijftig jaar geleden dat een gigantische overstroming Nederland trof. Het is terecht dat daar de nodige aandacht aan wordt geschonken, misschien al aan is geschonken als u dit artikel leest. Ook in 1775 werd Nederland getroffen door een geweldige watersnood. Leest u maar eens mee wat daar over geschreven werd aangaande Eemnes.

Overstromingen in de Nederlanden

Byzonder op den 14 en 15 van slachtmaand des Jaars 1775 voorgevallen

"In dat gedeelte, het welk aan de Zuiderzee paalt, ligt de Heerlykheid van beide Eemnessen. Oostwaards aan de Eem grenzende, langs welke zy zich van het Dorp Eembrugge af tot aan de Zuiderzee uitstrekt. Zy wordt in twee deelen verdeeld door eenen Dyk, die de naam van den Wakkerdyk draagt, en Zuid en noordwaards loopende, het eene gedeelte der Eemnessen tegen de Overstromingen van de Eem beschut. Om die reden word het westelyke deel Eemnes binnendyks, en het oostelyke Eemnes buitensdyks genaamd. Het eerste is driehonderd vier en zestig Morgen en negen en zestig Roeden, en het laatste dertienhonderd en twee en negentig Morgen groot. Op den veertiende van slachtmaand des laatstleden Jaars, bevonden de Inwoners van deze Heerlykheid zich in de uiterste verlegenheid, dewyl het water uit de Zuiderzee des avonds omtrent agt uren, met eenen sterken Storm uit den Noordwesten zoo geweldig kwam opzetten, dat het welhaast over den Meent- en Zomerdyk in den Polder stortte. Binnen korten tyd vervulde het den geheele Polder, tot op twee, en op sommige plaatsen tot anderhalven Voet naa boven aan de kruin van den Dorpsdyk. Dit maakte de Inwoners bedugt dat die Dyk zoude overloopen; en naar alle waarschyndykheid zoude dit ook gebeurd zyn, ingevalle de Bunschoter Dyk, over de Rivier de Eem, niet ware overgeloopen. In den laatstgemelden kwamen verscheidene Gaten, wel ten getale van veertien of vyftien, waardoor die Polder geheel overstroomd werd, terwyl men onder de Eemnessen van verderen oploop van water is vry gebleven. Verscheidene Huizen, in den Bunschoter Polder staande, zyn merkelyk beschadigd, en drie, welke genoegzaam op de kruin van den Dyk stonden, zyn door den sterken aandrang der golven ingestort. De huizen, aan de Oostzyde van den Eemnesser Dorpsdyk, en dus aan den kant van den Polder staande, werden welhaast tot eene aanmerkelyke hoogte met water bezet, zoodat derzelver Bewoners zich moesten haasten om hunne goederen, zoo veel als mogelyk was in veiligheid te brengen, en dezelve by

hunne Buren, die aan de Westzyde van den Dyk wonen, te bergen. De Eenden kooi, welke midden in den Polder staat, is door dezen Vloed geheel vernield geworden, en het gereedschap, het welk tot de Vogelvangst vereischt wordt, is uit dezelve weggespoeld. In de Kerke van Eemnes binnendyks, die aan de kant van den Polder staat, was het water tot aan den tweeden trap van den Predikstoel gerezen. Men zag alles in dezelve dryven. De Zerken waren van de Graven afgeligt, en de aarde was onder dezelfen ingevallen; alles was in deze Kerke zoo in wanorde, dat op den volgenden Zondag in dezelve niet kon gepredikt worden. In het Huis van den Koster, agter de Kerk, stond het water twee en

Bunschoten in het water (Uit: Januari-vloed 1916)

veertig Duimen en eenen halven hoog, zynde nog agt Duimen hooger dan het op den 30sten van Grasmaand des Jaar 1741 geweest is. In het Huis van Meins Jansz. Dop, Sluiswagter van de Eemnesser Sluis, het welk boven op den Zomerdyk staat, had het water eene hoogte, die de halve langte van een kloek man evenaarde, zoo niet overtrof. Men was hier des te meer bekommerd voor de gevolgen, omdat de huisvrouw van den gemelden Sluiswagter op uiterste zwanger was. In die omstandigheden was zy genoodzaakt om met de Vroedvrouw naar den Zolder te vlugten. Doch toen men vond dat de Muren door het geweld der golven merkelyk beschadig waren; toen men genoezaam elk oogenblik verwagtte dat het huis zoude instorten, vond men geraden om de

zwangere vrouw, nevens de Vroedvrouw door middel van eene ladder en een touw, uit het Zolder venster den weg naar beneden zoo gemakkelyk te maken als mogelyk was. Dus in een klein schuitje gekomen zynde, werden zy naar een naby gelegen huis gebragt, waarin die Vrouw den ganschen nacht in de uiterste benauwdheid gesleten heeft, tot des morgens ten negen uren, wanneer men de kruin van den Dyk weder bloot zag. Beide de Vrouwen werden vervolgens met een Schuitje naar het Huis van den Sluiswagter te rug gebragt, waar zy door middel van eene Ladder het Zolder venster inklommen; en omtrent eene halve uur daarna werd de Vrouw gelukkiglyk verlost van eenen welgeschapen zoon. De ongerustheid der Inwoners werd niet weinig verminderd, omdat men bevond dat de Heulen, door middel van welken het water onder den Dorpdyk gemeenlyk naar buiten geloosd word, in zeer goeden staat waren, en geen water van buiten naar binnen lieten. Dit was inderdaad zeer gelukkig, de wyl aan de binnen- of Westzyde de meeste Huizen staan. Doch des morgens omtrent vier uren bespeurde men op halfwegen, tusschen de Kerk van Eemnes buitendyks en de Huizer meent, aan den voet van den Dyk, digt by de daar liggende heulen, eenen sterken doorloop van water, en dat wel op twee plaatsen, te weten voor het Huis van Jan Robbertsz. Van Doorn, en voor dat van Jan Woutersz.. Dewyl de aandrang naar binnen hand over hand toenam, begon men voor eene Doorbraak te vrezen. Onmiddelyk werden de Inwoners, door het luiden der noodklokke, derwaards te hulp geroepen. Des morgens omtrent half zes uren ontstond uit eene gelyke oorzake even groote verlegenheid te Eemnes binnendyks, waar men digt by de Kerk, by het Huis van Tymen Aartsz. het water zag stroomen. Op iedere van de drie gemelde plaatsen bragt men Planken, Aarde Mest, Stroo en andere Stoffen aan, die geschiktst waren om den doorloop te beletten; doch alles scheen vrugteloos, dewyl de aandrang sterker werd, en men met reden bedugt was dat de Dyk op die plaatsen zoude instorten, en het water, het welk van buiten tegen denzelven ongemeen hoog stond naar binnen laten, waardoor de Huizen en Bouwlande overstroomd, en dus merklyke nadeelen veroorzaakt moesten worden. Nadat men, ter afweeringe van gevaren, tot tegens den avond toe met alle mogelyke vlyt had gearbeid, verdween alle vrees voor doorbraken, dewyl de stroom van het water van tyd tot tyd verminderde. By deze gelegenheid werd een Tweemast schip het welk van Petersburg kwam, stuk goederen in had, en genoodzaakt geweest was om, toen het voor Enkhui-zen lag, het anker te kappen, digt aan de Meentdyk op het land gezet, doch het bleef geheel onbeschadigd, zoodat de goederen er uit gelost, en met andere vaartuigen naar Amsterdam gebragt werden. In verscheidene naburige Plaatsen in het Sticht, op de Gelderse Grenzen, en in de Provincie Gelderland, heerste de beklaglyke Watersnood. Omtrent de Stad Amersfoord had men het water nimmer op zulk eene hoogte gezien."

Tot zover het historisch verhaal over de watersnoodramp in 1775 wat ik letterlijk met alle beschrijvingen heb overgenomen. Terzijde nu, wat mogen we blij zijn dat het boek *"Eemnessers door de eeuwen heen"* nu op de plank ligt of in de boekenkast staat. Als we pagina 151 van het boek voor ons nemen dan zien we onder 111a Meijns Jansz Dop, sluiswachter van de Eemnesser sluis met zijn vrouw en zes kinderen staan. We weten dan nu ook over welke vrouw in het voorgaande verhaal gesproken werd namelijk, Luijtje Pieters Poort die op dat moment 42 jaar en 10 maanden oud was. Haar laatste kindje, genaamd Pieter Meinse Dop bracht zij wel onder héél extreme omstandigheden 's morgens vroeg op 15 november 1775 ter wereld. Het duurde nog enige dagen eer zij haar Pietertje kon laten dopen. Eerst moest alle ellende, die de overstroming voor velen teweeg had gebracht, weer een beetje achter de rug zijn. Overigens zullen het wel een paar benauwde dagen geweest zijn voor man, vrouw en al hun nog zo jonge kinderen. Wat is het leuk, familieleden Dop, om op deze manier nog eens aan wat achtergrond informatie te komen.

Nadere informatie

Op de Meentweg dreigde de dijk op twee plaatsen door te breken: voor het huis van Jan Robbertse van Doorn op Meentweg 79, en voor het huis van Jan Wouterse Natter, die woonde tussen Meentweg 99 en 101.

In Eemnes-Binnen dreigde de dijk ook door te breken. Dat was voor de boerderij van Tijmen Aartse van de Wetering die woonde op Wakkerendijk 192.

Wim Fecken

Bron:

Historisch verhaal der overstromingen in de Nederlanden. Te Amsterdam gedrukt, by G. Warnars en P. den Hengst 1775

Oude boerderijen geïnventariseerd

Om aandacht te schenken aan de waarde van landelijke bouwkunst voor het beeld van ons land, is enige tijd geleden 2003 uitgeroepen tot het Jaar van de Boerderij. In dit jaar worden er in het hele land activiteiten georganiseerd over boerderijen. In onze omgeving zijn er al lezingen gehouden en sommige musea en oudheidkamers hebben een stukje ingericht voor de boerderijen in hun omgeving. Vijf leden van Historische Kring Eemnes hebben al in 2002 veel tijd besteed aan inventarisatie van de boerderijpanden van vóór 1940, waarvan er nu nog iets bestaat. Dit artikel geeft resultaten van dat onderzoek.

Wat hebben we uitgezocht?

We hebben mee gedaan aan een actie, die in onze buurt was gestart door de organisatie Tussen Vecht en Eem (TVE). In ons gebied vormt die een bindende factor tussen 30 oudheidkundige verenigingen en dergelijke organisaties. De actie was al eerder gestart voor de stolpboerderijen in de kop van Noord-Holland. Door afdelingen zoals de Boerderijenstichting Noord-Holland was een formulier met richtlijnen opgesteld. Het pand of een deel daarvan moest ouder zijn dan 1940. De belangrijkste punten voor het formulier zijn: adres, bouwstijl, huidig gebruik, bouwjaar oudste nog bestaand gedeelte en eventuele monumentstatus. Verder werden er twee foto's per pand gevraagd. Door de foto's worden diverse andere details duidelijk gemaakt, zoals dakbedekking, dakkapellen, tuimelramen, vorm van de voorgevel, plaats van ramen en deuren in voor- en zijkant.

Na de eerste bespreking met TVE, op 15 oktober 2001, was Jaap Groeneveld al snel enthousiast voor het maken van een goed begin. Op een paar koude zaterdagen in december maakte hij al lijsten van de meeste adressen op Meentweg en Wakkerendijk met panden van vóór 1940. Later maakte hij ook een flinke aanzet met lijsten van oude boerderijpanden in de Kerkstraat en de rest van Eemnes. Désirée van Oostrum nam bijna al het fotowerk op zich; wel 300 opnamen! In februari 2002 werden de panden van de Meentweg gefotografeerd en begin april, samen met Marijcke Beel, de panden van de Wakkerendijk. Rom van der Schaaf, Marijcke Beel en Hans Kleinhoven deden nog wat aanvullend onderzoek bij het kantoor van Gewest Eemland in Amersfoort. Daarna was er nog een stuk monnikenwerk nodig: de juiste invulling van de formulieren en het opsporen van vergeten panden en onterecht opgenomen panden. Door gesprekken van Rom van der Schaaf met oudere bewoners van de omgeving Laarderweg kwamen er nog heel wat panden en jaartallen bij. De eerste

Wakkerendijk 88. Eén van de weinige boerderijen in Eemnes, waarvan het gehele aanzien van pand, erf en bijgebouwen nog vrijwel in de oorspronkelijke staat is gehouden. Tot 1987 was deze boerderij van Gijs Roodhart volledig operationeel. Het is een Rijksmonument en door bouwjaar 1652 tevens de oudste boerderij van Eemnes.

aanvullingen kwamen van Jan van Wijk en Bert Bos. Voor veel extra details hielpen daarna vooral Bart van de Kamp en Cees Hensbergen.

Samenvatting aantallen

Deel van Eemnes	Wakkerend.	Meentweg	Overig Eemnes	Totaal
Boerderijpanden, met onderdelen ouder dan 1940	64	37	31	132
Daarvan in 2002 nog veehouderij (melkvee of vleesvee)	3	6	1	10
Ander agrarisch gebruik, bv paarden of hobbyboer	7	10	2	19
Rijksmonument	13	9	8	30
Gemeentemonument	8	2	4	14

Van Teus Roodhart en zijn vrouw Wil Schotsman kregen we aanvullende informatie over de situatie omstreeks 1940. Toen waren er aan de Wakkerendijk 55 adressen met veehouderij. Daarvan zijn 12 nu niet opgenomen. Deze vielen buiten de inventarisatie, omdat de panden na 1940 zijn gesloopt of geheel vernieuwd. Ook bleek echter, dat van de 64 opgenomen panden, er in 1940 al bij 21 geen vee meer gehouden werd. Aan de Meentweg waren er toen 9 extra adressen met vee, terwijl er slechts op één adres van de inventarisatie in 1940 al geen vee meer werd gehouden.

Minder bekend gebied

Sprekend over oude boerderijen van Eemnes, bedoelt men meestal de lintbebouwing langs Wakkerendijk en Meentweg. Daar staan inderdaad de mooiste en oudste boerderijen, waarvan er veel zijn beschreven in het boek "Eemnes, Geschiedenis en Architectuur" van 1999. Bij de inventarisatie kwam nieuwe informatie boven over de rest van Eemnes; in de tabel Overig Eemnes genoemd. Dat omvat een groot gebied. Namelijk: Kerkstraat, Laarderweg, Molenvweg, Streefoordlaan, Goyergracht Noord, Goyergracht Zuid, Seldenrijkweg, Oud Eemnesserweg, Eemweg en Korte Maatsweg. Ook daar ligt een heel stuk

Meentweg 75. Eén van de weinige oude boerderijen in Eemnes, waar de deel 's winters nog vol koeien staat. De boer is Kees van Beijeren. Het is een Rijksmonument; bijna 300 jaar oud.

historie van ons dorp. Hier volgen enkele bijzonderheden, die nog vrijwel niet zijn gepubliceerd. Het gaat daarbij vooral om kleine boerderijen, die werden gebouwd in de periode van 1840 tot 1940. Hierdoor komt ook de ontwikkeling van Eemnes in de laatste 150 jaar naar voren. Eerst echter nog even aandacht voor boerderijen in het oude dorpshart van Eemnes.

- **Kerkstraat:** de telling geeft hier 10 boerderijpanden. In de zestiger jaren had Café Van der Wardt op huisnummer 5 achter het café nog een stal met koeien. Ook had Hensbergen op nr 7 tot ca 1970 nog koeien op stal. Voor de nummers 1, 2, 2A en 4 moeten we zeker terug tot ca 1750 voor het gebruik als boerderij. Misschien zijn ze vroeger wel gebouwd in de stijl van een boerderij, maar zijn ze al direct gebruikt als "buitenwoning" van regenten en daarna nooit meer als boerderij gebruikt. Het is bekend, dat schout Willem Verweij vanaf ca 1720 nr 1 bewoonde, naast zijn hoofdverblijf in Utrecht.
- **Laarderweg:** lange tijd waren hier slechts enkele boerderijen. Daarvan bestaat nu alleen het mooie pand op huisnr 3 nog (van 1676). In de periode van ca 1885 tot 1925 werd een aantal panden gebouwd, waarvan de bewoners wat eigen koeien hielden. Dikwijls was dat naast ander werk, dat voor het grootste deel van het inkomen moest zorgen. Deze kleine boerderijtjes vormen ook een deel van de inventarisatie. Minstens 10 koeien waren er bij huisnr 40 (Roothart tot ca 1980) en bij nr 45 (Scherpenzeel tot ca 1950). Het dubbele pand Laarderweg 41/43 heeft niet het uiterlijk van een boerderij. Toch woonden hier twee gezinnen met een stal achter het huis voor enkele koeien (op nr 41 Bart Hamersveld tot ca 1950; op nr 43 Jopie van Dijk tot 1955).
- **Molenweg:** vroeger was dit een zandweg, voor toegang tot de graanmolen, die stond achter het huidige nr 8A. Als eerste boerderij kwam hier omstreeks 1840 het pand van het huidige nr 4 van antiekhandel De Evenaar. De tweede boerderij kwam er ca 1890. Deze stond op de plaats van het huidige Molenweg 21/21A. Daar woonde de "berenboer" Teus Roodhart; bijgenaamd Pijpie. Bij de vernieuwing van het pand omstreeks 1995 zijn de west- en oostgevel in de oude vorm gehandhaafd en heeft het groepje woningen daar enigszins de stijl van "boerenbouw" behouden.
- **Streefoordlaan:** ook daar zijn in de periode ca 1913 tot 1922 drie boerderijtjes gebouwd. Dat zijn de huidige huisnummers 10, 11 en 16/18. Op nr 10 en 11 hielden respectievelijk Jan Verwoert en Teus de Bruin tot in de zestiger jaren elk 6 tot 10 koeien. Nummer 16/18 werd voor Peter van de Kamp gebouwd als boerderij met een kleine deel voor koeien. Al snel was hij echter uitsluitend handelaar in varkens en gebruikte de deel uitsluitend om korte tijd wat varkens onder te brengen. Omstreeks 1985 is het pand verbouwd tot dubbel woonhuis, waarbij de hoofdvorm helemaal gelijk is gebleven.

Oud Eemnesserweg 7. Gebouwd in 1938, omdat veehouder Peter van Oostrum aan de Wakkerendijk moest wijken voor het viaduct van Rijksweg 1. In die tijd werd in een heel andere stijl gebouwd, dan tot ca 1900.

- **Seldenrijkweg:** dicht bij het tunneltje Te Veen, bij klaverblad van A1 en A27, staat het boerderijpand waar Rijk Keizer de laatste boer was, tot ca 1980. De Seldenrijkweg was voor hem onmisbaar, omdat hij 's zomers ging melken in de polder. Nu is de Seldenrijkweg grotendeels afgesloten en het pand waar familie Keizer boerde op huisnummer 6 zal wel een huisnummer van Te Veenweg Zuid krijgen.
- **Oud Eemnesserweg:** op nr 7 staat het pand Heidehoek, dat is gebouwd in 1938. De eerste boer Peter van Oostrum kwam daar, omdat zijn boerderij aan het eind van de Wakkerendijk gesloopt moest worden wegens aanleg van het viaduct voor de Rijksweg (A1), die werd doorgetrokken langs Baarn naar Hoevelaken. Lange tijd bleef het een gewone veeboerderij, maar schoonzoon Wim van Daatselaar ging geleidelijk over tot een volledig paardenpension. Zijn zoon Arnoud is nu bezig dat bedrijf nog verder uit te breiden, omdat het voor paardrijders heel gunstig is gelegen, tussen de bossen bij Groeneveld en de heide bij 't Bluk.
- **Eemweg (bij Eembrugge):** de boerderij van Anton Dorresteyn op nr 104 is van ca 1937. Deze kon daar pas worden gebouwd toen de afsluitdijk was aangelegd en overstromingsgevaar bij storm uit het noorden verleden tijd

was geworden. Eembrugge zelf ligt aan de andere kant van de Drakenburger gracht. Het terrein ligt daar ca 1 meter hoger, waardoor er al eeuwen lang huizen stonden.

Wat gebeurt er verder met de inventarisatie?

Door de Boerderijstichting en TVE worden foto's en formulieren vastgelegd op CD-ROM's of een DVD, zodat de gegevens beschikbaar komen voor nader onderzoek van deze momentopname. Dat betreft dan meer dan 5000 boerderijen, verspreid over een groot gebied. Voor onze Historische Kring is er echter ook andere informatie verzameld. De genoemde bijzonderheden van Overig Eemnes geven daarvan een indicatie. Alle foto's en gegevens worden bewaard op CD-ROM bij de computer in de Oudheidkamer.

In de database, die ook wordt gebruikt voor registratie van voorwerpen en diverse foto's van Eemnes, is nu een deel ingevoerd voor "boerderijmonumenten". Per adres zijn de foto's met de bijbehorende gegevens op het scherm van de PC te tonen. Als extra informatie hebben we voor veel panden bijvoorbeeld al genoteerd wie de laatste boer was, met indicatie van de veestapel. Ook is er een meer volledige opgave van reeds verschenen publicaties en

Streefoordlaan 10. Gebouwd ca 1913. De laatste boer van deze kleine boerderij was Jan Verwoert (†1960), die hier tot zijn dood 6 tot 10 koeien hield.

er zijn bijzonderheden genoteerd over de geschiedenis van pand of bewoners, die nog niet eerder waren vastgelegd.

In de komende tijd kunnen er meer feiten worden toegevoegd. Voor een deel van de panden is de extra informatie nog niet opgenomen, omdat de tijd voor het opsporen nog ontbrak. We kunnen ook nieuwe veranderingen toevoegen. Als bewoners of anderen willen weten wat er over bepaalde panden is geregistreerd, kunnen zij contact opnemen met ondergetekende. Ook is men welkom voor verbeteringen.

Rom van der Schaaf
Foto's Désirée van Oostrum

Wakkerendijk

nr.	bouwjaar oudste	mon.	gebruik	nr.	bouwjaar oudste	mon.	gebruik
5	1880 ca	-		166	1730 ca	M	
17	1890 ca	-		168-170	17XX	M	
36C/38	1879	-		174	1875 ca	-	
42	17XX	-	a	176	1920	-	
52	1851	M	a	178	1661	M	
72/72A	1843	G	a	180/180A	1702 voor?	-	
76	1910 ca	-		182	1730 ca?	-	
78	1920 ca	-		188	1800 ca	M	
88	1652	M		190/190A	1660 ca?	-	
90/90A	1650 ca	-		192	1702 voor?	-	
92	1900 ca	-		194A	16XX	-	
94	1865	M		196	1938	-	m
100	1907	-	a	200	16XX	-	
102	1850 voor	G		202/204	17XX	-	
104	1690 ca	M		206	1700 / 1960	-	
106	17XX	M	a	208	1911	-	
108	1899	-		212	16XX / 1963	-	
112	1820 ca	G	m	222		-	
114	1800 ca	G		228/226B	1850	-	
116	1876	M		230	1770 ca	-	
118	1912	-		232/232A	1800 ca	-	
120	17XX	G		238	1935 ca	-	
128	17XX	-		240/240A	1930 ca	-	
132	1920 ca	-		242	1929	-	m
134	1835 ca	-		244/246	1800 ca?	-	
136	17XX	-	v	248/250	1860	-	
140/142	17XX	M		252/254	1864	-	
150	17XX	-		258	1703 na	M	
154	17XX	-		260	1901	G	
156	1928 ca	-		264	1800 ca	G	
158A/B/C	1770 ca	M		268	1700 ca	G	a
162	17XX	-		270	1734 voor	-	

Meentweg

nr.	bouwjaar oudste	mon.	gebruik
5	19XX ?	-	
9	17XX	-	
11	1750 na?	M	
19	1690 ca	M	a
35	1840	-	
37	1850 voor	M	
43	1700 voor	M	
45	1850 voor?	M	
47	1877	M	
49	17XX	G	
51/53A		-	
55	1935	-	a
59	1787 ?	-	m
65/65A		-	
67		-	
67B/69	17XX	-	a
71	1866	M	m
73	1932	-	a
75	17XX	M	v
79	1850 voor	G	m
81	1925	-	
83	1850 ca	M	v
85	1846 voor	-	
87	1907	-	
91	1800 ca	-	a
93		-	a
95	1920 ca	-	a
99	1918	-	
107	18XX	-	a
111	1900 ca	-	a
113	1900 ca	-	a
115	1915	-	m
117	1838	-	
119	17XX	-	
121	1880 ca	-	
123		-	
125	18XX	-	

Overig Eemnes

adres	bouwjaar oudste	mon.	gebruik
Kerkstraat 1 / WD 4	1800 ca	M	
Kerkstraat 2 / WD 2	1700 ca	M	
Kerkstraat 2A	16XX	M	
Kerkstraat 4	16XX	M	
Kerkstraat 5	1738	M	
Kerkstraat 6	16XX	M	
Kerkstraat 7	1975	M	
Kerkstraat 8/10/12	16XX	M	
Kerkstraat 18	17XX	G	
Kerkstraat 24	1800 ca	G	
Laarderweg 3	1676	-	
Laarderweg 35	1895 ca	-	
Laarderweg 40	1912	-	
Laarderweg 41/43	1892 ca	-	
Laarderweg 45	1885 ca	-	
Laarderweg 84/86	1906	-	
Laarderweg 93/95	1925	-	
Molenweg 4	1850 ca	-	
"Molenweg 6			
Streefoordlaan 46"	1900 voor	-	
Molenweg 8	1886	G	
Molenweg 10	1920 ca	-	
Molenweg 21/21A	1890 ca	-	
Streefoordlaan 10	1920 ca	-	
Streefoordlaan 11	1913 ca	-	
Streefoordlaan 16/18	1922	-	
Goyergracht Noord 2	1940 ca	-	
Goyergracht Zuid 3	1928	-	
Seldenrijkgweg 6	1850 ?	-	a
Oud Eemnesserweg 7	1938	-	a
Korte Maatsweg 3	1850 voor	G	
Eemweg 104	1937/1938	-	m

Toelichting bij de adreslijst:

De monumentstatus is afgekort:

M = Rijksmonument, G = Gemeentemonument.

Voor het huidige agrarisch gebruik zijn op de volgende wijze drie soorten genoemd:

m melkvee = tenminste 15 melkkoeien;

v vleesvee = tenminste 30 koeien slachtvee;

a ander agrarisch = bijvoorbeeld paardenpension, hobbyboer met klein aantal koeien, hoveniersbedrijf, enz.

Als in de kolom niets is vermeld, is het pand in gebruik als woning of voor een niet-agrarisch bedrijf.

Voor panden die geen monumentstatus hebben is vaak het opgegeven bouwjaar van de oudste onderdelen onzeker. Soms is de geschiedenis van eigenaren en huurders wel globaal bekend tot het begin van de 18^e eeuw, maar vooral bij opgave 1800 of eerder kan de boerderij later toch geheel zijn vernieuwd.

Bij de opgave hebben we heel wat grensgevallen meegeteld, maar ook enkele panden niet opgenomen. Voorbeelden daarvan zijn:

Wakkerendijk 56B: niet opgenomen, wegens geheel nieuw gebouwd in 2001 en stijl afwijkend van vroeger.

Wakkerendijk 232: wel opgenomen, omdat de oude stal en overkapping voor werktuigen er nog staan. Het woonhuis is echter in 1998 in moderne stijl geheel vernieuwd.

Meentweg 3: niet opgenomen, omdat de boerderij in de tachtiger jaren geheel nieuw is opgebouwd, nadat ca 1960 de voorgevel al was vernieuwd.

Laarderweg 41/43: wel opgenomen. Uiterlijk gewoon dubbel woonhuis, maar daar achter hadden de bewoners vroeger kleine stallen voor melkvee.

Molenweg 10: wel opgenomen. In de zeventiger jaren is het pand grotendeels vernieuwd, maar geheel in de vroegere stijl en de oude binten zijn daarbij behouden.

Bronnen van geschreven informatie

Boekje Kerkstraat Eemnes, door Henk van Hees en Livia van Eijle, uitg. HKE 1984

Diverse nummers van HKE-kwartaalblad; met name in de jaren 1985, 1988 en 1993; zie database voor referenties per pand.

Kadastrale kaarten bij Kadaster te Utrecht, ivm uitbreidingen Eemnes van 1840 tot 1940.

Boek Eemnes, Geschiedenis en Architectuur, uitg Spou/Kerckebosch 1999.

Kaartenbak van Werkgroep Genealogie, voor panden die niet zijn genoemd in het boek Eemnes van 1999.

“Als ik opnieuw mocht beginnen, zou ik in de verzorging gaan”

Een gesprek met Teus Blom (1921)

“Mijn vrouw had suikerziekte en slechte aderen. Dan circuleert het bloed niet goed. Vroeger liepen we heel veel in het Sint Jansziekenhuis in Laren. Daar was een huidarts, dokter Haas, en dat vond ik een hele fijne dokter. Daar kon ik echt rustig mee praten. Hij zei wat er met je aan de hand was. Dat was bijzonder, want vroeger kwam je toch uit de boerenkool vandaan... Ik was daar gevoelig voor en ik wilde dat ook horen, want ik had er belangstelling voor. Als je er naar moet raden, dat wordt niks. Later is een been van mijn vrouw afgezet en dat was verschrikkelijk. Maar dat ik haar overal goed mee kon helpen, dat was een heel, héél groot pluspunt! Er kwam nog geen zuster om haar te douchen, of haar been te verbinden of zo. Dat deed ik allemaal. Ik vond dat fijn om te doen!”

We zitten genoeglijk aan de eettafel in zijn eigen woonruimte van “Helena’s Hoeve” op Meentweg nr. 10. Meneer Blom woont daar op zichzelf, maar zijn dochter Leny woont dichtbij: in het voorste stuk van de boerderij. Een plezierige en praktische regeling vindt hij.

Mijn zondagse naam is Teunis Blom, maar iedereen noemt me Teus. Ik had vijf zusters en twee broers. Vroeger woonden we in de oude boerderij aan de overkant, op nummer 35. We hadden heel veel plezier samen.

We hadden een heel gezellig en fijn gezin met elkaar. Mijn zusters hadden hun vriendinnen en wij onze vrienden, dus het was gewoon een feest! We hadden een grote boerderij met een grote kamer, dus er was ruimte genoeg. En buiten zat je ‘s zomers ook heerlijk. Het is nu heel anders geworden. Er wordt van de jongeren tegenwoordig ook veel meer gevraagd. Ze moeten meer leren en al die toestanden en er is ook een heel verenigingsleven. Hoewel, dat was er vroeger ook wel, maar daar had ik geen zin in. Ik ging vreselijk graag een avondje kaarten. Van huis uit mocht ik niet gaan kaarten, want we waren Nederlands Hervormd. Maar goed, we zaten toch meestal in het cafeetje in de Kerkstraat. Het was daar gezellig. Eerst was het van ouwe Jan Eek en later zat Dirk van der Wardt daar. We gingen in ieder geval op zaterdagavond. Behalve als het hooibouw was, dan kwam het er niet van. Maar ja, je kon niet zoveel kaarten, want ik kreeg een gulden zakgeld en daar deed je ook geen wonderen mee. Je nam een biertje en dat was 15 cent, maar je had ook nog graag een rokertje. Toen ik getrouwd was, hadden we ook een kaartclub. We waren met vier jongens hier in Eemnes: Tinus Post, Toon Post, Jan Wiggerts en ik. We gingen om

Meentweg 35

en om bij elkaar kaarten. Klaverjassen. Ze zaten graag bij mij, want we maakten er altijd iets gezelligs van.

Vroeger zat ik hier ook op de muziekclub. Ik speelde daar trombone. Ik weet niet meer hoe die club heette. Er kwam ook niet veel van terecht! Het was wel gezellig. Je bent jong en je wilt wat.

Nu is het anders geworden. De jongelui hebben ook meer geld om te verteren. Dat heeft z'n voor en z'n tegen. Geld maakt niet gelukkig. Het is wel makkelijk als je het hebt, maar het maakt echt niet gelukkig. Vandaag aan de dag kan ik kopen wat ik wil; niet overdreven, maar dat hoeft ook niet. Vroeger werd er in november een varken geslacht en dan kreeg je een paar karbonaadjes. Je at er een paar dagen van en dan was het weer gebeurd. Met Kerstmis kreeg je er ook nog eentje die dan uit de weckfles vandaan kwam. En 6 januari ook nog, want dan was vader jarig. Met de verjaardag van mijn moeder in augustus gebeurde hetzelfde. Wij waren ook met een groot gezin en dan was het snel op.

Hoe heetten uw ouders?

Blom! Mijn vader was Brand Blom en mijn moeder was Helena Hendrika Streefkerk. Zij kwam oorspronkelijk van boerderij "De Zandheuvel" in Baarn

vandaan. Gelukkig leven mijn zusters nog. Mijn oudste zuster Aartje wordt dit jaar negentig. En Aaltje, mijn zus daaronder, wordt op dezelfde dag negenentachtig! Ik snap nog niet hoe mijn vader dat voor mekaar gekregen heeft... Het heeft wel z'n voor en z'n tegen. Vroeger, toen we nog thuis woonden, was het geen probleem, maar later zijn ze allemaal getrouwd en dan is het lastiger. Dan moet je kiezen. Wel fijn dat mijn zusters nog leven. Mijn broers zijn allemaal al weg. Mijn oudste broer al vanaf 1947. Dat was wel erg!

Wat moest u als kind doen om mee te helpen op de boerderij?

Nou, ten eerste ging je naar school en dan was je alleen maar 's zaterdags vrij. We gingen vijf dagen de hele dag naar school. Als het hooibouw was, kreeg ik zo'n veertien dagen, drie weken hooibouwverlof. Dan schreef mijn vader een briefje naar de meester. Daar was niets op tegen, want dan hoefde ik tenminste niet naar die rotschool! Hooibouwverlof was om de grond waar de hooihopen gestaan hadden weer schoon te harken. Er waren hier geen echte hooifeesten. We waren wel blij als het binnen was, want je was zo van het weer afhankelijk. Als het hooi vochtig werd, kon je hooibroei krijgen.

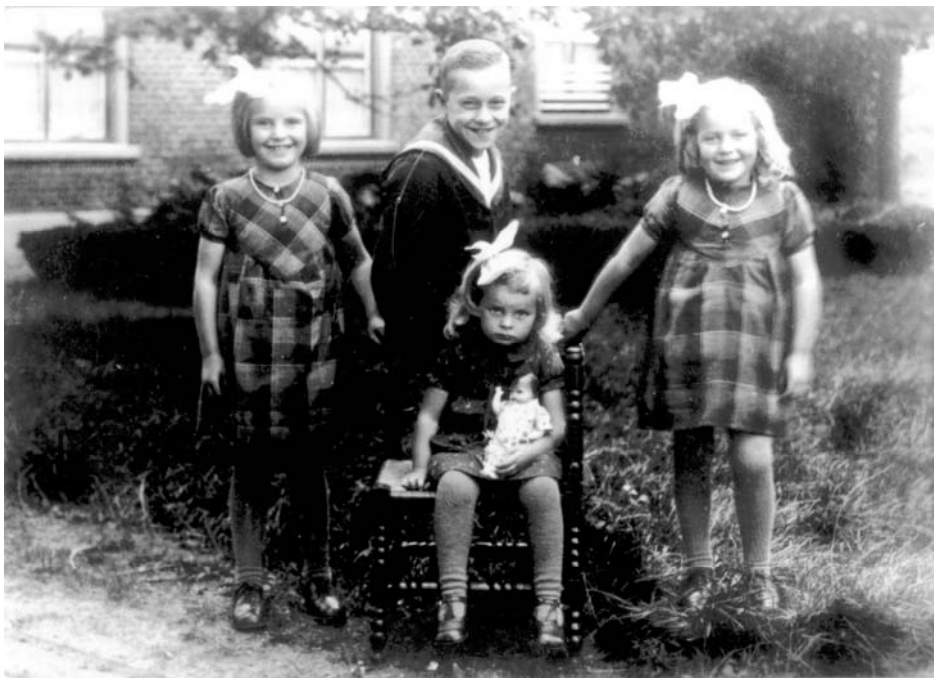
Een hooibouwer is bij ons in het land ook nog door de bliksem getroffen. Dat was Hendrik van de Broek uit Soest. 's Morgens liep-ie nog te zingen, want hij vond het een fijne dag met mooi weer... Toen het ging onweren is hij gaan schuilen achter een hooihoop. Van achter op het land kwam er nog iemand die ook boerenknecht was. Hij zag wat roken. Dus hij nam een busje water om het uit te gaan gooien en toen zag hij Van de Broek liggen. Die lag daar dood, mèt zijn hondje. Ik was toen een jaar of zeven, acht. Dat zijn van die, hoe moet ik het zeggen, tere momenten, die je niet vergeet. Dus hebben ze hem op een ladder gelegd. Dat was toen zo. En ze droegen hem naar de boerderij. Er stond een hoop volk op de dam. Want als er wat gebeurd was, stond iedereen er zó. Maar ze gingen met de ladder achterlangs en toen was er nóg niets te zien!

Ik heb nooit klusjes gedaan om bij te verdienen. Door de weeks ging ik naar school. 's Zaterdags maakte ik het kippenhok schoon. Je had dan zo'n mestvloertje, waar je het zo vanaf kon schrapen. Moeder had veertig, of vijftig kippen en de kippen liepen gewoon los rond de hooiberg en de boerderij. Dus het straatje om de hooiberg heen moest ook schoongemaakt. En dan moest je het aanharken. 's Zaterdagsavonds kreeg je een bakje water op tafel en dan moest je je wassen. Zo was dat vroeger. Ik ben er wel groot mee geworden! Nou, gróót... op leeftijd!

Ik heb gewoon de lagere school doorlopen. Dat duurde toen 7 jaar. Ik heb al de zeven klassen vlot doorlopen, want ik kon gelukkig heel goed leren. We hadden een nieuwe schoolmeester. Daar ben ik maar één jaar bij geweest. Meester Van der Brom heette hij. Het was de Bijbelschool. Waar nou de Rabobank

staat, stond toen de Bijbelschool. Meester Van der Brom zei: "Teunis", mijn zondagse naam natuurlijk, "Je moet door gaan leren. Want je kan zó goed leren!" "Ik word boer!", zei ik. Ik heb nooit door willen leren. Ik kan het wel, maar ik moet de tijd hebben om het in te prenten. Ik heb er geen moeite mee dat het zo gegaan is.

In 1951 ben ik getrouwd met Hendrikje Spilt uit Huizen. Haar dagelijkse naam was Hennie. Eigenlijk wilde ik nog helemaal niet aan de vrouw. Ik vond het wel best zo. Maar ik ging vaak met mijn vriend Japie Elders naar de Lindenlaan in Huizen. Daar flaneerden vroeger vaak jongens en meisjes. Het werd daar 'de baan' genoemd. Zo zijn veel verkeringsen ontstaan. In 1946 kwamen Japie en ik twee leuke meisjes tegen, waaronder Hennie. Ik wilde wel een afspraakje met haar, maar Hennie wilde in eerste instantie niet. Later kreeg ze spijt en heeft ze via een vriendin een briefje aan mij gestuurd om af te spreken bij de dikke boom. En zo kregen we verkerings. Mijn vrouw kwam niet echt van een boerderij af. Ze hadden daar in Huizen wel een klein boerderijtje. Haar vader werkte vroeger in de Chemische Fabriek in Naarden voor f 6,75 in de

Met een paar zusjes op de foto v.l.n.r: Els, Teus, Leen en Kuin (1930)

HKE-56

week. Die mensen zijn echt straat- en straatarm geweest! Wat dat aangaat ben ik in de weelde opgegroeid...

Ik heb één dochter, Helena Hendrika (1953), maar ze heet Leny. 'Helena's Hoeve' is naar mijn dochter genoemd. Mijn eerste kind is doodgeboren en de derde ook. Het is wel een verschil of je één kind hebt, of een groot gezin. Eerst heb ik jaren daar geboerd (achter Meentweg 35). Maar alles is daarachter volgebouwd, dus raakte ik het land kwijt. We hadden weiland en bouwland: een gemengd bedrijf. We hadden ook twee hectaren waar we koren op bouwden. En aardappels en bieten voor de koeien. We hadden zo'n 22 koeien en waren toen één van de grootste boeren van Eemnes. We werkten met twee broers en vader en moeder. Vroeger waren er ook nog een knecht en een meid. 's Zomers kwam er nog een hooibouwer bij.

In 1971 werd de boerderij op nummer 10 gebouwd. Het was één van de eerste boerderijen aan de polderkant van de Meentweg.

Toen we hier gingen bouwen, hebben we de grond een meter afgegraven. Eerst een halve meter veen, omdat het hier vroeger bos is geweest. Daarop een halve meter klei, door het water meegenomen. Hier op nummer 10 ging ik ook boeren. Ik had verschillende stukken land. Later is dat meer bij elkaar gekomen door de ruilverkaveling. Toen kwamen er mensen van het Waterschap grondmonsters nemen. Het bleek, dat hier een halve meter klei zit, maar vlakbij de Eem zit wel anderhalve meter klei. Omdat het water daar eerder kwam en er nog meer klei in zat. Ik was natuurlijk heel blij met de ruilverkaveling! Dat is véél beter. Vroeger moest je bijvoorbeeld telkens je koeien over de dijk heen naar een ander stuk land brengen. En dan had je overal die dammen! Dat zijn de opritten naar de boerderijen toe. Die moest je af zetten, anders renden ze de dam in. En je had ook koeien die over slootjes heen sprongen. Later gebruikten we een paal met van die wartels (ronde bouten met een oog) eraan en een touw om de nek van iedere koe. Dan waren ze aan elkaar verbonden en konden ze niet ontsnappen. Zo stonden ze ook in de wei. De koeien konden dan gewoon eten en drinken, maar niet over de sloot springen. De mensen waren vroeger ook vindingrijk! Je had alleen andere oplossingen, want je had andere middelen.

Vroeger ging alles met de hand, maar dat werd al snel beter. Mijn vader was één van de eersten die een maaimachine had met twee paarden ervoor. We hadden ook een machine met acht hooivorken eraan. Daar kon je het gras mee loschudden. En toen kwam de melkmachine. Dat is nog een verhaal apart. Mijn vrouw was een schat van een mensje. Soms had ze van die omlopen op de vingers. Dat zijn zweren. Toch gingen we dan samen met Leny melken. Onze vas-

Teus Blom zit te melken (jaren dertig)

te veehandelaar, Tinus Zwanikken, zei: "Mensje, moet je daar mee melken?" Ik zei dat er verandering in moest komen, want dit was ik zat. Of een machine, of wat koeien weghalen. Want als je iedere keer 20 koeien moet melken... Ik had er geen hekel aan, maar ik had nog wel meer te doen. Dan maar een machine. Ik had zo'n oud onderstel, zo'n strontbak zal ik maar zeggen. Op luchtbanden. Er was een soort machinekamertje op gebouwd voor de dieselmotor. Ook zat er een band

met pinnen omheen waaraan de koeien met een touw vast gebonden konden worden. Zo kon je ze gemakkelijk melken. Dat was echt een verbetering! Ik had toen een inmelker, zoals ze dat noemen. Dat was Anton Dorrestein uit Eembrugge. Die kon je wijsmaken hoe je de tepels eraan moest doen, want dat is ook nog een slag apart. Je had vier tepels die je moest melken en als er wat lucht bijkwam dan piepten de zuigers er weer af. Het is net als met autorijden: gewoon leren!

Er stond een hooiberg achter de oude boerderij die een keer heeft staan branden. Toen had ik verderop ook nog land en ik ging daar melken. De melk ging toen gewoon in de bussen die ik aan de weg kon zetten waar ze werden opgehaald. Het was die dag behoorlijk mistig. Ik ging door de achterdeur weg en mijn vrouw ging ook weg, maar zij ging de noorderkant uit. En toen zag zij dat de hooiberg in brand stond. Maar er was heel geen wind, dus er was geen gevaar voor de boerderij. Toch ging mijn vrouw eerst naar boven, want daar lag kleine Leny nog te slapen. Die was toen zo'n vier, vijf jaar oud. Ondertussen ging de sirene en ik dacht nog: 'zeker een brandje hier of daar', terwijl ik aan het melken was. Nooit eraan gedacht dat het bij mij zou zijn! Tegenover ons land woonde mevrouw Wiggerts. Mijn vrouw heeft daar naartoe gebeld om te vragen of zij mij wilde waarschuwen dat de hooiberg in

Dick (l) en Goos, mijn broers (jaren veertig)

brand stond. Dus ik naar huis. Daar stond toen al een volk! Door de sirene natuurlijk. Maar goed, het is gelukkig bij die hooiberg gebleven. Wij hadden hier in het dorp een onderlinge verzekering en daar ben ik echt niets aan tekort gekomen.

At je vroeger andere gerechten dan nu?

In het najaar werd een varken geslacht. Dat was wel rot om te zien, want dan werden z'n poten eerst aan elkaar gebonden en dan werd hij doodgestoken. Ik was er niet gelukkig mee. Dan werd het bloed opgevangen voor de bloedworst. Mijn broer Dick heeft in het slagersvak gezeten. Hij had een molentje, zodat we ook zelf worst konden maken. Alles werd gebruikt.

We aten vroeger ook balkenbrij en watergruwel en hoofdkaas. Hoofdkaas werd gemaakt van botten. Die deden we in een hele grote fornuisput waar ook de was in gekookt werd. Die zat helemaal ingemetseld en daaronder legden we takkenbossen voor het vuur. Er ging wat water bij de botten en dan werd dat gekookt tot het vlees gaar was. Daarna werden de botten van het vlees ontdaan en dat vlees werd in het molentje gedaan. Dat was dan de hoofdkaas. In het vocht dat nog in het fornuis was, werd meel gedaan en nog iets anders. Met de hooivork erin roeren, terwijl moeder het meel erin deed tot het dik was en dat was dan de balkenbrij. Allerlei pannen en potten werden opgezocht om de balkenbrij in te doen. Als het dan koud was, sneed moeder de balkenbrij in schijven en werd het in de pan gebakken. Dat at je dan met stroop erop. Ik vond het heerlijk. Het water loopt me nog in de mond! We hebben ook heel veel gekarnd en boter gemaakt. Ook kaas heb ik nog leren maken. Maar karnemelkse gortepap, daar was ik niet zo gek mee.

Hoe was het leven hier in Eemnes tijdens de crisis in de dertiger jaren?

Het was allemaal geen weelde. Je denkt wel eens bij je zelf: 'Hoe hebben ze het toentertijd ooit kunnen redden?' En hoe hadden ze allemaal nog te eten. Mensen hadden wel een moestuin en dat scheelt een boel. Wij hadden er ook een. Bij de groentenboer kwam je praktisch nooit. Je had zelf groente: vers uit de tuin, of uit de weck. Of uit het zout: sperziebonen, andijvie... Je had geen koelkast, maar wel een kelder. Nu heb ik geen kelder, maar dat mis ik ook niet. Onze kelder was zo lek als de pest! Soms stond er wel zo'n tien, twintig emmers water in! Dan moest je op je laarzen de kelder in... Later hebben wij hem dicht laten maken.

Vertelt u eens over het leven vroeger in de polder.

Met een noordwesterstorm stond er altijd water in de polder. De dijk was ook veel hoger om te beschermen tegen het water. Daarom was hier alleen maar

weiland. De polder werd helemaal gemaaid. Dat gebeurde vroeger met de zeis. Dan kwamen ze uit het Gelderse vandaan. Ze kwamen de hele week gras maaien en gingen 's zaterdags weer naar huis. Ze hadden van die witte tentjes, waar ze overdag in uitrustten. 's Nachts sliepen ze op de boerderij. Dat waren dagloners bij Nijkerk en meer die kant op vandaan. Op een gegeven moment werd de dijk gedeeltelijk afgegraven en de grond werd voor de nieuwe wegen in de polder gebruikt.

Hoe was het in Eemnes tijdens de oorlogsjaren?

Dat ging wel goed. De Duitsers heb ik praktisch nooit gezien. Het was eigenlijk een bezienswaardigheid als je er eentje zag. Maar goed, in 1945 raakte dat op het eindje. De geallieerden zaten in Bunschoten/Spakenburg en hier zaten de Duitsers. Dus als het was doorgestaan zaten we midden in de vuurlinie! Ik heb daar niet zoveel erg in gehad, maar dat ligt ook aan jezelf. Misschien waren anderen wel bang. Thuis hadden we geen armoe, we hadden eten genoeg. Ook hadden we nog vijf evacués. Die kwamen uit Wageningen vandaan. Dat was wel op te brengen. Het werd later wel minder. Wij waren met negentien man aan tafel en zij met z'n vijven. Dat is een hele groep mensen en eten dat ze konden! Vader heeft toen wel een beetje ingegrepen. Je had ook bonnen voor brood of zo. Maar wij bouwden ook rogge en konden het hier malen bij de molenaar op de Molenweg. Moeder maakte dan het deeg voor het roggebrood. Dat ging dan op een plank naar bakker Heek. Dat roggebrood moest nogal wat uur bakken. Van Noordam kochten we tarwe, wat natuurlijk ook achterover gedrukt was. Zo ging dat. Er was echt ruilhandel voor het eten. Het was een voordeel dat er in Eemnes zoveel boerderijen waren. De mensen kwamen ook van buitenaf. Aan de Laarderweg woonden wel mensen die verrekt hebben van de armoede. Die hadden zelf niks. Die hadden een bloementuintje en verder niks. Zij kwamen dan bij de boerderijen om eten te ruilen, of te kopen, want dat gebeurde ook. Maar op is wel op... Doordat wij met een heel gezin waren, konden we ook ruilen voor kleding of zoiets. Dat deed je dan ook. Zo kon je nog in behoorlijke kleding rondlopen.

Achter het kerkhof bij de Laarderweg is een vliegtuig neergestort. Daar heb ik nachten niet van kunnen slapen. Wij sliepen toen met z'n vieren in een houten hok; een keet noemde je dat. Dat was boven de koeien. Daar ging eerst een bos of vier stro in. Van dat lange stro had je toen, want dat werd met de hand gemaaid. Daaroverheen ging een beddenstuk wat was opgevuld met kippenveren, of zoiets. Dan nog een peluw en daar sliep je dan best op. Alleen als er nieuw stro op lag moest je wel uitkijken, anders stootte je je kop! Onze achtergevel bestond toen half uit planken, half uit steen en je had van die grote deuren. Er was een luik in, waar je koren doorheen kon doen. Door de luchtdruk waren

Trouwfoto van Teus Blom met Hendrikje Spilt samen met tante Kee Hilhorst, de baker van Eemnes. (1951)

HKE-61

Hendrikje Blom-Spilt met Leny (1953)

dat luik en een paar planken er vanaf geslagen. Doordat het ook brandde en midden in de nacht was, leek het alsof je in een klomp vuur keek. Het was heel ver weg, maar het leek dichtbij! Ik ben nog een poos bang geweest als er vliegtuigen over kwamen. Dat is later wel overgegaan.

In de jaren zestig ging ik lessen met de auto. Ik was 29 jaar toen ik ging trouwen en we waren een jaar of wat

getrouwd toen we naar een verjaardag moesten. Daar zeiden ze: “Man, dat je toch niet eens leert autorijden!” Ik de volgende morgen in de telefoon geklommen om Kees Resink te bellen. Hij had een autorijschool. Nou ja, dan ga je in zo’n auto zitten, waar je nog nooit in gezeten hebt. Dan moet je schakelen en zo. Eigenlijk moet je een hoop handelingen doen waar je zo geen erg in hebt. Wij op Binnendijk aan, de Wakkerendijk op. Toen stond daar een groentekar op de dijk aan de Seldenrijkweg. Dus ik moest een beetje uitwijken. Maar toen stond er ook zo’n dikke boom en die gaf niks mee! Het hele spatbord naar z’n ouwe grootje! We hebben het een beetje bijgebogen en zo konden we toch nog op eigen kracht naar huis. Later heb ik het wel doorgezet. Ik heb nog wel wat lessen nodig gehad. Die kostten toen f 7,00 per stuk. Het was erg gemakkelijk dat ik mijn rijbewijs had. Zeker toen mijn vrouw invalide was, met één been. We konden toch overal komen. Dat scheelde. En we gingen ook overal naartoe. We waren ook jonger en het was niet zo druk op de weg als tegenwoordig. Dat speelde allemaal een rol. Ik heb tot ver in de zeventig autogereden. Ook nog nadat mijn vrouw in 1998 overleden was. Maar ik voelde mij niet meer zo safe in de auto. Anders zat je saampjes. Ik heb er geen moment spijt van gehad dat ik de auto heb weggedaan. Het was op! Daar ben ik heel makkelijk in.

Nu ben ik ook niet meer aan het boeren. Ik ben ermee gestopt toen we moesten gaan tankmelken. Dan moest ik zo’n hok laten bouwen voor die tank en al die toestanden. En Leny had al verkering en Willem keek er niet naar. Dat neem ik hem heel niet kwalijk. Wat hij doet in de accountantswereld, daar heb ik geen interesse voor. Je moet overal mensen voor hebben. Dus zodoende ben ik ermee gestopt. Ik had aan Tijs Blom gevraagd of hij misschien ergens een tuin wist waar ik een loontje kon verdienen, omdat ik het boeren zat was. Ik moest het ook helemaal alleen doen. En of het nou zondag was, of donderdag, je moest twee keer op een dag melken. Ik zag dat niet meer zitten. Ik heb toen nog jaren als tuinman op een hele grote tuin gewerkt op de Bloemlandseweg in

Blaricum. Dat was zo'n beetje anderhalve hectare groot. Een zekere meneer Fagel had dat huis op de Bloemlandseweg laten bouwen door Tijs Blom. Daar heb ik goed gewerkt. Meneer Fagel kocht geen huizen, hij kocht hele straten. Maar in de zeventiger jaren, toen de boel plofte, ging meneer Fagel mee. Dus ik bleef daar nog maar een paar dagen per week werken. Ik werkte ook nog bij andere mensen in de tuin. Dat was mooi, want zo kon ik het net krijgen als ik het hebben wilde. En al was de tuin nóg zo groot, hoe mooier en hoe schoner het was, hoe liever ik het had. Ik vond het geweldig om te doen!

Nu heb ik een klein groententuintje, maar dat is groot genoeg. Leny en Willem hebben twee dochters: Mariëtta is getrouwd en Margriet woont nog thuis. Er is genoeg groente in de tuin voor ons vieren. Ik heb ook nog kippen. Als ik het kippenhok schoonmaak gooi ik wat sla in het hok. En het is ook wel fijn als je een kropje sla uit je eigen tuin haalt. Dan is het vers en het smaakt anders. Als ik de bonen uit de bonenbouw haal moeten bij mij de bonen er niet uitrollen. Ik hou van dunne boontjes die nog net heel lichtgroen zijn. Ik ben lekker bezig zo op de dag. Ik hou het hier in huis ook nog bij. Je blijft 's morgens wat langer liggen en ik heb net even gezogen, want ik kreeg visite...

Meneer Blom, bedankt voor het gesprek en ik wens u nog vele jaren in goede gezondheid toe op 'Helena's Hoeve'!

*Hennie Bouma,
Ploeglaan 25
3755 HR Eemnes
035-5310688*

Aanbiedingen Oudheidkamer

BOEKEN

€

Eemnes, geschiedenis en architectuur (<i>monumenten-inventarisatie</i>)	15,70
Binnen- en Buitendijkse verhalen (<i>Chris Roodhart</i>)	7,00
Een eeuw christelijk onderwijs in Eemnes (1882-1982)	5,00
Grootmoeders tijd (<i>H. van Hees, J. Kleinhoven, J. V. M. Out</i>)	
voor leden	11,35
niet leden	13,65
Vrijheidsmonument Eemnes (<i>J. v.d. Woude</i>)	16,00
Eemnessers door de eeuwen heen (<i>wg Genealogie</i>)	16,50
Idem: Index	6,00
90 jaar Rabobank in Eemnes	6.85

BROCHURES

De kerk in het midden (<i>J. V. M. Out</i>)	4,55
Trouwboek Eemnes-Binnen (1814-1913)	2,75
Krijgsgevangen of bij de ondergrondse	4,55
Leeuwenpalen (<i>Een fietstocht langs de Gooiergracht</i>)	1,40
Wandelen in Nederland (<i>De beiden Eemnessen</i>)	3,00

DIVERSEN

Kwartaalboekjes Historische Kring Eemnes	4,55
Verjaardagskalender	4,55
Ansichtkaarten, tekeningen, folders enz.	

Te verkrijgen tijdens de openingstijden van de Oudheidkamer

“Leven langs de Eem” is de tentoonstelling die ingericht werd door Mary van der Schaal (midden) geflankeerd door de heren Van Wijk en Troeder.

Foto Marijke Beel

HKE-65

2004: Historische Kring Eemnes 25 jaar

Zo begon het.....:

Jan Out pleit voor oprichting Historische Kring in Eemnes

EEMNES – Er zijn serieuze plannen om tot de oprichting van een „Historische Kring Eemnes” te komen. Maandagavond wordt om acht uur een bijeenkomst in de Mariaschool gehouden om te polsen, of er inderdaad voldoende interesse bestaat.

Initiatiefnemer Jan Out, zelf een amateur-historicus die zich o.a. door zijn schrifturen de nodige vermaardheid verwierf, zal het gesprek leiden, na een korte door dia's geïllustreerde toelichting.

Wanneer de Kring er inderdaad komt, ziet Out al een fors arbeidsterrein braak liggen: „We zullen bijvoorbeeld moeten bekijken of het zin is om een eenvoudige publicatie te gaan uitgeven om elkaar op de hoogte te houden over alles wat in de ruimste zin van het woord – met de vroegere jaren van de beide Eemnessen te maken heeft.”

Op korte termijn kan er ook al het nodige gedaan worden, verwacht de initiatiefnemer stimulerend: „De Hervormde Kerk heeft, landelijk, onlangs een beroep gedaan op plaatselijke

amateur-historici om deel te nemen aan de inventarisatie van oude kerkarchieven en de overkoepelende organisatie „Tussen Vecht en Eem” onderzoekt de mogelijkheid om met behulp van plaatselijke kringen een bibliografie uit te geven over historische boeken en tijdschriftartikelen over deze streek.”

Overigens wijst Out er ook op, dat niet alleen groots opgezette activiteiten belangrijk zijn: „Ook het vastleggen van de verhalen van oude mensen, het fotograferen van af te breken of te veranderen gebouwen zijn van belang. Net zoals de zorg voor de monumenten, genealogisch onderzoek en het vastleggen van gegevens over dialect en klederdracht.”

De historische Kring zal daarbij, wordt verwacht, van veel gewicht zijn als verzamelpunt, waar men elkaar op de hoogte houden en stimuleren kan.

Als een soort aanmoedigings-premie heeft Out op bescheiden schaal z'n studie over „Van schuur naar Waterstaatskerk” verspreid. HGeI is een verhaal van katholiek Eemnes na de Reformatie 1580-1845.

Helpt u mee

geschiedenis van Eemnes te schrijven?

In het komend jaar 2004 bestaat onze Historische Kring Eemnes 25 jaar. Dat moet natuurlijk gevierd worden.

Zo is het bestuur o.a. van plan om een speciaal feestnummer van ons kwartaalblad te laten verschijnen. In dit feestnummer willen we aandacht besteden aan de Eemnesser geschiedenis van de afgelopen 25 jaar.

Het leek ons een aardig idee om u als leden van onze Historische Kring zelf te laten schrijven. Iedereen kan meedoen. Hoe meer schrijvers hoe leuker.

De bedoeling is als volgt:

**schrijf iets bijzonders op
uit de afgelopen**

25 jaar

**wat u in Eemnes
hebt meegemaakt!**

Alles is goed! Korte stukjes, lange stukken! Verhalen over kleine gebeurtenissen en verhalen over grote gebeurtenissen. Liedjes, gedichten! Als het maar te maken heeft met Eemnes in de afgelopen 25 jaar.

Iedereen die een stukje schrijft zal worden uitgenodigd voor de feestavond die we in het jaar 2004 zullen organiseren i.v.m. het 25-jarig bestaan van de Historische Kring Eemnes.

Wie iets geschreven*) heeft, kan dat inleveren bij:

Henk van Hees
Kerkstraat 15
Eemnes

of

Joop Smids
Graanoogst 3
Eemnes
e-mail: jjsmids@ncrvnet.nl

*) Handgeschreven, schrijfmachine, diskette of per e-mail.

Het Eemnesser dialect

In het kwartaalblad van maart j.l. heeft de werkgroep Eemnesser Dialect, d.m.v. een aantal multiple choice vragen, getracht te achterhalen hoeveel parate kennis er nog over is over ons dialect. Het aantal reacties was niet overweldigend en we zijn wellicht wat te ambitieus van start gegaan. Met name door de meerkeuze vragen hebben we velen op het verkeerde been gezet en dat was uiteraard niet onze bedoeling. Géén van de inzenders had alle vier de vragen juist beantwoord

Dat alleen diegene die alle vier de antwoorden goed zou hebben, zich een oprechte Eemnesser zou mogen noemen, heeft terecht nogal wat kwaad bloed gezet.

Het idee was overigens afgeleid van een Fries spreekwoord, dat gaat over het uitspreken van o.a. groene kaas of te wel griene tsiis, want wie dat niet zeggen kan is volgens de Friezen geen oprechte Fries, vandaar!

Ook twijfelden sommigen er aan of het wel typische Eemnesser woorden betrof, ook al werden ze hier wel gebezigd. Hoe het ook zij, we wilden iets losmaken en in die opzet zijn we in elk geval geslaagd.

De juiste antwoorden voor u op een rij:

- Een marrikolf, is een Vlaamse Gaai.
- Een kit is een slaapkamer in de stal, boven de koeien.
- Een kokkelhaan, is een lieveheersbeestje.
- Een pennevoegel, is een witte vlinder (koolwitje).

HKE-68

De laatste werd in Eemnes ook wel pijlvoegel genoemd en als iemand weet waarom er twee benamingen waren, dan houden wij ons aanbevolen. Inmiddels weten we dat in het Bunschoterdialect, het woord 'pennevoegel' ook gebruikt wordt.

Toch doen we een volgende poging om uw kennis van het Eemnessers te toetsen. Onderstaand een aantal woorden en naar wordt beweerd, een typisch Eemnesser gezegde.

Wat is of betekent:

1. HIEP
2. FROMMES
3. HÆRIG
4. LAOJIK
5. ONDELEST
6. MAL UUT, MAL TUUS

In de week van uitkomen van dit kwartaalblad kunt u uw antwoorden versturen naar onderstaande adressen of uw antwoorden tussen 19.00 uur en 20.00 uur per telefoon doorgeven:

Wim Hilhorst Jzn.
Braadkamp 2
3755 CJ Eemnes
tel: 5310152

Gerard Bisschop
Jonneveen 17
3755 XA Eemnes
tel: 5311809

We zijn heel erg benieuwd naar uw reacties en uiteraard zullen we de winnaars bekend maken in het septembernummer.

Noodlanding in de polder

Op maandag 1 oktober 1923 lag de polder er triest bij. De hele dag hing er al een dikke mist. Vanaf de Wakerendijk kon je de sluis niet zien. Rond 6 uur in de namiddag vloog er een vliegtuig boven Eemnes. Door de dikke mist was hij niet te zien. Maar dan plotseling dook uit die zware mist een grote vogel heel laag over de graslanden. Het was een zilverkleurig vliegtuig dat een noodlanding maakte. De mensen op de dijk waren stom-

verbaasd. zoiets hadden ze nog nooit gezien.

Het was een Juncker postvliegtuig DZ 34 dat eigendom was van de Danziger Aero Lloyd, die een vliegdiens onderhield tussen Berlijn - Hamburg en Amsterdam.

Al bij het vertrek uit Berlijn had een zware mist voor oponthoud gezorgd en nu boven Nederland kon de piloot niet zien waar hij was en maakte maar een noodlanding.

De landing was goed uitgevoerd.

het vervelende was dat het vliegtuig in een sloot terecht was gekomen en over de kop sloeg. De propeller was door de klap afgebroken. Naast een lading post, vervoerde het vliegtuig ook nog twee passagiers, dat waren Amerikanen op doorreis. Ze kwamen allen met de schrik vrij.

De inmiddels toegesnelde Eemnessers hoefde helemaal niet te helpen bij het uitstappen. Dat ging allemaal prima. Maar de post was een verhaal op zich. Dat moest doorgaan.

De landbouwer Kuijer uit Blaricum kwam juist met zijn paard en wagen aanrijden. Hij bood aan om de post te vervoeren. de wagen was toch leeg.

Dus werd alles op de boerenkar geladen. De kar zal wel erg vol zijn geweest, want de mede-reizigers van het vliegtuig moesten te voet verder reizen. Alleen de piloot ging met Kuijer mee, want hij wilde telefonisch melden dat hij een noodlanding had moeten maken en wilde hulp krijgen vanuit Amsterdam.

De Amerikanen werden gastvrij ontvangen door de familie Kuyper, maar ondanks dat, wilden ze zo snel mogelijk verder reizen. Hun

plan was geweest om met de nachtboot van Hoek van Holland over te steken naar Engeland. Door de noodlanding hadden ze veel tijd verloren en die ze nu wilden inhalen om zo snel mogelijk Amsterdam te bereiken en vandaar naar Londen te vliegen.

Ze waren blijkbaar niet geschrokken van de noodlanding.

Dat het vliegtuig ongemerkt in de polder was geland kan niet gezegd worden, want er waren zeker honderd Eemnessers rond het vliegtuig. Ze kregen de kans van hun leven om nu eens een vliegtuig van dichtbij te bekijken.

De dag na de noodlanding, dinsdag 2 oktober, kwamen monteurs uit Soesterberg met een vrachtauto de polder in. Het vliegtuig was niet meer te repareren dus werd hij gedemonteerd, op de vrachtauto geladen en afgevoerd.

Op de foto ook een Juncker vliegtuig. Deze had ook een noodlanding gemaakt op 12 april 1928 op een weiland bij Dublin, waar hij op een haar na een schaap had geraakt.

Bep de Boer

Wie doet er mee? Wie weet er van?

Rubriek waarin staat met welke onderzoeken en projecten onze leden bezig zijn. Iedereen die erin geïnteresseerd is om mee te doen en die kan helpen aan materiaal kan contact opnemen met de desbetreffende personen:

Wiebe van IJken, tel. 5389367
Bertie van Wijk-Blom, tel. 5314689
Henk van Hees, tel. 5389849

zijn bezig met:

- het aanleggen van een verzameling bidprentjes van mensen die in Eemnes gewoond hebben. U kunt ons al een plezier doen wanneer u de mogelijkheid biedt om kopietjes te laten maken van uw bidprentjes.

Livia van Eijle, Geuzenweg 284,
Hilversum, tel. 5882835

is bezig met:

- klederdrachten van Eemnes en omgeving. Wie helpt mee uit te zoeken wat er vroeger in Eemnes aan klederdrachten gedragen werd. We hebben heel mooie inventarisatie-formulieren. We zoeken alleen nog een paar mensen erbij om ze in te vullen. Dit met de kleding in de hand of aan de hand van oude foto's.

Wie helpt?

Henk van Hees,
Kerkstraat 15, tel. 5389849
Bertie van Wijk-Blom,
Raadhuislaan 39, tel. 5314689

zijn bezig met:

- de familie Hoofd
- de familie van ('t) Klooster
- De familie Fokken

Gevraagd:

o.a. familie verhalen, foto's, familie-berichten.

Schenkeningen H.K.E.

In de afgelopen periode ontvingen wij de volgende zaken als aanvulling voor de collectie van de HKE:

- Afbeeldingen i.v.m. P. C. Haselaer van:
Het Koninklijk Penningkabinet,
Rapenburg 28, Leiden
- Foto van de familie Van de Kuinder van:
mevr. Van den Hoek-van der Kuinder, Groen van Pinkstererlaan 31, Baarn
- Rekeningen van slagerij Van der Zwaan van:
mevr. N. van der Zwaan,
Laarderweg 84, Eemnes
- 13 foto's van de allegorische optocht t.g.v. 650 jaar Eemnes van:
mevr. H. v.d. Hoff, Raadhuislaan 45, Eemnes

Voor al deze schenkingen willen wij u van harte bedanken!

Inleveren kopij

Kopij voor het volgende kwartaalboekje ontvangen wij graag voor 15 augustus 2003.

Handgeschreven of getypt naar M. Achthoven, Laarderweg 71; op diskette naar J. Smids, Graanoogst 3.